

339. Nincs messze az a nap...

1. Nincs mesz - sze az a nap, Mely ál - dás nap - ja lesz;

S hogy gyer-me-ke - id fel - vi-szed, Mily bol-dog az a perc!

2. A sötét éj elszáll, A reggel feltámad,
S akkor minden hív meglátja, Urunk, szent orcádat.
3. Az Úrnak házában Vár már helyünk készen,
Hol fény és szeretet honol Örök dicsőségben.
4. És ott gátlás nélkül Az Úr nyugalmaiban
Örök dicséret hangzik majd Néked szent zsoltárban.

*És mikor elmenéndek, és elkészítem néktek a helyet: ismét
eljövök és felveszlek titeket én magamhoz, hogy a hol én vagyok,
ti is ott legyetek.*